
ANTROPOMORFITA (3) *sb m*

Pisane dużą literą; oba a prawdopodobnie jasne; teksty nie oznaczają ó.

-ph- : -f- (2 : 1).

pl G antropomorfit(o)w (1). ◇ A antropomorfity. ◇ I antropomorfitami (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Członek greckiej sekty heretyckiej, powstałej w IV w., przypisującej Bogu ludzkie właściwości [anthropomorphitae – kacerze byli, którzy dzierżeli, jakoby też Bóg kształt, ciało i insze członki człowiecze miał Mącz 11b; ci którzy Boga w człowieka przemieniają Calep] (3) : [kościół słumi] Sámofátená/ Mánichej/ Aryuía/ Antropomorphity KromRozm II v4v; CzechEp 255; Bo to iest kàcerłtuo Antropomorfitow/ mniemác żeby Bog miał także ręce/ oczy/ nogi/ iáko człowiek. WujNT 471.

TZ